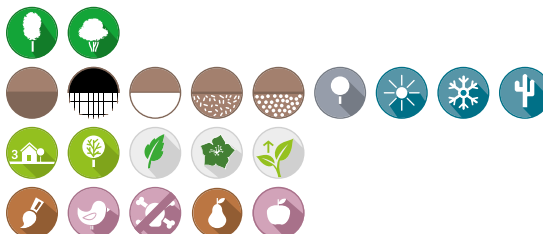

Morus alba 'Laciniata'

Wysokość	5 - 8 m
Szerokość	6-8m
Korona	round, half-open crown
Kora i gałęzie	twigs lightly curved to zigzag, grey-green, bark grey-brown, grooved
Liście	ovate to variable lobed, sometimes dissected on one side, dark bronze-green, 8 - 20 cm
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	inconspicuous in pendent catkins, exclusively male, May/June
Owoce	creamy white to lilac, 1 - 2 cm, edible fruits
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	light and well drained, preferably calcareous
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Odporność na wiatr	moderate
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), drzewo będące źródłem pokarmu dla ptaków
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem

Z dużego krzewu wyrasta na średniej wielkości drzewo o wysokości od 5 do 8 metrów. Z natury często wielopniowe. Korona jest otwarta i ma dość splecione rozgałęzienia. Młode gałązki są szaro-zielone i niezwykle zakrzywione do zygzakowatych. Liście są jajowate i gładkie lub nieregularnie klapowane i nacinane. W wielu przypadkach tylko jedna połowa liścia jest nacięta, podczas gdy druga połowa jest cała. Wierzchołek liścia jest długo zaostroszony, a brzeg ząbkowany. Jesienią przebarwia się na żółto. Morus alba jest naturalnie jednopienny, a odmiana 'Laciniata' jest odmianą żeńską. Po niepozornym kwitnieniu mogą tworzyć się owoce morwy. Są one kremowobiałe do liliowo-fioletowych i nieco mniejsze niż u gatunku. Podobnie jak gatunek, są jadalne. Młode nasadzenia są wrażliwe na mróz. Najlepiej sadzić w słonecznym, ciepłym i osłoniętym miejscu. Odmiana wapieniolubna, rośnie również w ubogiej glebie.